

BIJLAGE 2

Beleidskaders

In de keuze van het te voeren ruimtelijk beleid dient een gemeente rekening te houden met het door hogere overheden uitgestippelde beleid. Dit geldt vooral daar waar het bovengemeentelijke belangen betreft, zoals bijzondere natuur- en landschappelijke waarden. Daarom wordt in dit hoofdstuk ingegaan op het ruimtelijk relevante Europees, Rijks-, provinciaal en regionaal beleid met betrekking tot het plangebied. Ook wordt ingegaan op reeds vaststaand gemeentelijk beleid voor het buitengebied. Een voorbeeld hiervan betreft de in 2003 vervaardigde Structuurvisieplus Bernheze, waarin de gemeente onder andere haar visie ten aanzien van het beleid voor het buitengebied weergeeft.

In het planMER is, aanvullend aan deze bijlage, ingegaan op een aantal relevante beleidskaders voor de intensieve veehouderij

Europees beleid

Kaderrichtlijn Water

Sinds 2000 is de Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze Europese richtlijn streeft naar duurzame en robuuste watersystemen en is gericht op zowel grondwater als oppervlaktewater. De KRW gaat uit van het standstill-principe: de ecologische en chemische toestand van het grond- en oppervlaktewater mag vanaf 2000 niet verslechteren. Andere belangrijke uitgangspunten uit de KRW zijn een brongerichte aanpak en “de vervuiler betaalt”. In de periode tot 2009 worden de ecologische doelen voor waterlichamen opgesteld en vastgesteld. De doelen dienen in 2015 gerealiseerd te zijn. Onder bepaalde voorwaarden mogen de doelen ook later gehaald worden of worden verlaagd. Voor beschermde gebieden zoals zwembaden en Vogel- en habitatrictlijngebieden kan echter niet van de deadline van 2015 afgeweken worden. Hoewel de uiteindelijke chemische normen en ecologische doelstellingen nu nog niet bekend zijn, zullen gemeenten en andere partijen naar verwachting de huidige maatregelen moeten aanscherpen.

In de Kaderrichtlijn water staan de internationale stroomgebieden centraal. Een internationaal stroomgebied wordt een stroomgebieddistrict genoemd. De Nederlandse wateren behoren tot de stroomgebieden van de Eems, Rijn, Maas en Schelde. De gemeente Bernheze behoort tot het stroomgebieddistrict van de Maas. Nederland maakt voor elk van deze stroomgebieden aparte beheersplannen.

In stroomgebiedbeheersplannen worden alle milieudoelstellingen voor het grond- en oppervlaktewater en de beschermde gebieden opgenomen, evenals de maatregelen om deze doelstellingen te bereiken. In 2009 moeten de lidstaten van de EU voor ieder stroomgebieddistrict een eerste stroomgebiedbeheersplan klaar hebben. Dit plan wordt elke zes jaar herzien.

Verdrag van Malta

Om de archeologische waarden in Europa te beschermen is het Verdrag van Malta (Valetta) opgesteld.

Het gaat dus om archeologische resten als nederzettingen, grafvelden, en gebruiksvoorwerpen. Uitgangspunt van het verdrag is dat het archeologische erfgoed integrale bescherming nodig heeft en krijgt. De belangrijkste bepalingen uit het verdrag zijn:

- Opname van de archeologie in de processen van ruimtelijke ordening (Artikel 5)
- Financiering van archeologisch onderzoek ten laste van de ontwikkelaar (Artikel 6)
- Communicatie met het publiek (Artikel 9)

Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw van bijvoorbeeld nieuwe wijken te beperken wordt voorgesteld om steeds vooraf onderzoek te laten doen naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen zoveel mogelijk rekening mee worden gehouden.

Algemeen geldt de verplichting dat er onderzoek gedaan moet worden wanneer de ondergrond verstoord wordt. Op 19 december 2006 is het wetsvoorstel op de Archeologische Monumentenzorg aangenomen. Hiermee is het Verdrag van Malta uit 1992 in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd.

Natura 2000

Om de biodiversiteit binnen de Europese Unie te behouden en te herstellen is het Natura 2000-beleid opgesteld. Natura 2000 is nog in ontwikkeling en omvat alle gebieden die beschermd zijn op grond van de Vogelrichtlijn (1979) en de Habitatrichtlijn (1992).

Voor Nederland is de feitelijke bescherming geregeld in de Flora en Faunawet (soortenbescherming) en de Natuurbeschermingswet (gebiedsbescherming). Hier wordt verder op ingegaan in de paragraaf "Rijksbeleid". In 2007 is de aanwijzing van de Natura 2000 gebieden begonnen. In de gemeente Bernheze zijn geen NATURA 2000-gebieden gelegen. Het dichtstbijzijnde Natura 2000 gebied is: 'Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek'.

Voor alle plannen, projecten en handelingen die ingrijpen op de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied moeten gemeenten een voortoets uitvoeren, eventueel gevolgd door een passende beoordeling.

Met deze Habitattoets moet duidelijk worden gemaakt dat uitvoering van het besluit niet strijdig zal zijn met de instandhoudingsdoelen van Natura 2000-gebieden, oftewel inschatten of ten gevolge van het plan zelf dan wel de uitvoering van het plan, de verbodsbepalingen Natura 2000-gebieden zullen worden overtreden. Als dit het geval is, moet zij aannemelijk maken dat daarvoor een vergunning Natuurbeschermingswet zou kunnen worden verkregen.

Rijksbeleid

Ruimtelijk relevante beleidsnota's voor het landelijk gebied op rijksniveau zijn: de Nota Ruimte, de Agenda Vitaal Platteland, de Reconstructiewet concentratiegebieden, de Nota Belvédère, het verdrag van Valetta, de Natuurbeschermingswet en het Waterbeheer 21e eeuw.

Nota Ruimte

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen voor de komende decennia. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 in onder andere de Staatscourant is de Nota Ruimte formeel in werking getreden. De Nota Ruimte stelt ruimte voor ontwikkeling centraal en gaat uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'.

De nota ondersteunt gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen anticiperen. Het accent verschuift van toelatingsplanologie naar ontwikkelingsplanologie. De voornaamste ruimtelijke beleidsopgaven die het kabinet ziet voor de kortere en langere termijn zijn:

- versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland;
- bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland;
- borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden;
- borging van de veiligheid.

De vitaliteit van het platteland wordt versterkt door ruimte te geven aan hergebruik van bebouwing en nieuwbouw in het buitengebied, vergroting en aanpassing van de toeristisch-recreatieve mogelijkheden en door ruimte te bieden aan een duurzame en vitale landbouw en overige economische activiteiten die zich verdragen met de kwaliteit van het landschap.

De doelstellingen voor het ruimtelijk beleid voor water en groene ruimte omvatten:

- borging van veiligheid tegen overstromingen;
- voorkoming van wateroverlast en watertekorten;
- verbetering van water- en bodemkwaliteit.

Daarnaast hecht het Rijk bij de uitvoering van het ruimtelijk beleid grote betekenis aan:

- borging en ontwikkeling van natuurwaarden;
- de ontwikkeling van landschappelijke kwaliteit, en van bijzondere (ook internationaal erkende) landschappelijke en cultuurhistorische waarden.

Reconstructiewet

De Reconstructiewet (officieel de 'Reconstructiewet concentratiegebieden' geheten) is van toepassing op de zogenaamde concentratiegebieden (zandgebieden in Oost- en Zuid-Nederland) en kan het beste worden gekarakteriseerd als een speciale Landinrichtingswet. De reconstructiewet moet een impuls geven aan de kwaliteit van het landelijk gebied in de concentratiegebieden.

Voor de verschillende reconstructiegebieden zijn reconstructieplannen opgesteld. In de verschillende reconstructieplannen worden gebieden aangewezen waar de functies wonen en natuur het primaat krijgen (extensiveringsgebieden), gebieden primair bestemd voor de ontwikkeling van intensieve veehouderij (landbouwontwikkelingsgebieden) en gebieden waar deze functies samengaan (verwevingsgebieden).

De reconstructieplannen bevatten maatregelen die vestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijen in extensiveringsgebieden voorkomen en tegelijkertijd hervestiging en uitbreiding van deze bedrijven in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden regelen. De gemeente Bernheze ligt in het reconstructiegebied Maas & Meierij. Voor dit gebied is in 2005 het reconstructieplan 'Maas en Meierij' vastgesteld. Op 9 september 2008 is de correctieve herziening van het reconstructieplan in werking getreden.

Op dit plan wordt bij de beschrijving van het provinciaal/regionaal beleid nader ingegaan.

Platteland

De Agenda Vitaal Platteland (AVP) is een integrale rijksvisie op het platteland. De nota is tegelijkertijd met de Nota Ruimte aan de Tweede Kamer aangeboden. Daar waar de Nota Ruimte het ruimtelijk beleid beschrijft, gaat de AVP uit van een integraal perspectief en gaat het in op de economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten van het platteland. Aan de hand van de thema's verbreding van de landbouw, leefbaarheid, natuur en landschap en milieukwaliteit wordt de rijksvisie geformuleerd. In het algemeen wil het kabinet het beleid voor het landelijk gebied sturen op hoofdlijnen en niet meer regelen dan noodzakelijk is. Het rijk voert alleen specifiek beleid op bepaalde terreinen zoals de Ecologische Hoofdstructuur en de twintig nationale landschappen. Integratie en uitvoering van het beleid dienen op gebiedsniveau plaats te vinden. De overheid wil ruimte scheppen voor investeringen in groen, door vermindering van regelgeving. Ten aanzien van natuur en landschap wil het kabinet de mogelijkheden verruimen om het platteland te beleven. Hiertoe dienen de toegankelijkheid en bereikbaarheid voor recreatie en toerisme in het agrarische cultuurlandschap te worden verbeterd.

Ecologische Hoofdstructuur

De term Ecologische hoofdstructuur werd in 1990 geïntroduceerd in het Natuurbeleidsplan (NBP) van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV). Uitgangspunt van de EHS is duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van een zo groot mogelijke verscheidenheid van de in het wild levende dieren en plantensoorten als wel elementen van ecosystemen. De EHS bestaat uit de door de provincies netto begrensde gebieden die worden aangemerkt als bestaande bos- en natuurgebieden en landgoederen, nieuwe natuurgebieden natuurontwikkelingsgebieden, reservaatgebieden, de beheersgebieden voor zover deze binnen de EHS taakstelling van 90.000 ha beheersgebieden vallen, de netto begrensde robuuste verbindingen, de grote wateren en de Noordzee.

De provincies leggen in hun ruimtelijk beleid vast welke natuurkwaliteit beschermd moet worden. De landelijke natuurdoelenkaart is hierbij sturend en de bepalingen van de Vogel- en Habitatrichtlijn en de Natuurbeschermingswet zijn bindend. De netto begrensde EHS, inclusief de robuuste verbindingen, moet in 2008 in de bestemmingsplannen zijn opgenomen.

De netto begrensde EHS (met uitsluiting van de Noordzee en de grote wateren), de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en de gebieden die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangeduid als beschermde gebieden. Voor deze beschermde gebieden geldt de verplichting tot instandhouding van de wezenlijke kenmerken en waarden en een 'nee, tenzij'-regime. Het ruimtelijk beleid is gericht op behoud, herstel en ontwikkeling van deze wezenlijke kenmerken en waarden, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de medebelangen die in het gebied aanwezig zijn.

Het rijk is samen met de provincies verantwoordelijk voor de realisatie van de EHS. De concrete uitvoering ligt bij de provincies. In 2018 moet de EHS (inclusief robuuste verbindingen) zijn gerealiseerd.

Natuurbeschermingswet 1998/2005

Vanaf oktober 2005 vindt de gebiedsbescherming in Nederland plaats via de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998.

De natuurbeschermingswet kent de volgende beschermde gebieden:

- De Natura 2000-gebieden (Vogel- en habitatrictlijnen).
- Beschermde natuurmonumenten (voorheen (staats) natuurmonumenten).
- De Ecologische hoofdstructuur.

Flora- en faunawet

De vanuit de Europese Vogel- en Habitatrictlijn verplichte soortenbescherming van flora en fauna is geregeld in de Flora- en Faunawet. Deze wetgeving is vooral van belang voor natuurwaarden die buiten de EHS en de beschermde natuurgebieden voorkomen.

Ontwikkelingen die (kunnen) leiden tot vernieling, beschadiging of versterking van beschermde planten of voortplantings- of rustplaatsen van beschermde dieren zijn slechts onder strikte voorwaarden toegestaan. Indien er geen alternatieve mogelijkheden zijn (onderzoeksplicht) en aantoonbaar kan worden gemaakt dat er geen significante schade voor waardevolle flora en fauna zal optreden, kan voor bepaalde maatregelen een afwijking of vrijstelling worden verleend. Dit kan ook wanneer er sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang. Er geldt dan wel een compensatieplicht.

Implementatiewet EG-kaderrichtlijn Water

Via de Implementatiewet EG-kaderrichtlijn water is de KRW vertaald in de Nederlandse wetgeving. De wet, een wijzigingswet, regelt dat stroomgebiedbeheerplannen en maatregelenprogramma's worden geïntroduceerd in het planstelsel van de Wet op de waterhuishouding. Verder regelt de wet dat de milieudoelstellingen van de KRW zullen worden geconcretiseerd als milieukwaliteitseisen in het kader van de Wet milieubeheer. Er worden extra inspanningen verwacht voor maatregelen met betrekking tot het herstel en inrichten van oppervlaktewateren, het verminderen van belastende lozingen door RWZI's en rioleringen en het verminderen van emissies uit de landbouw en industrie en andere diffuse bronnen.

Waterbeleid voor de 21ste eeuw (WB21)

Naar aanleiding van de wateroverlast in het laatste decennium van de vorige eeuw heeft de Commissie Waterbeheer 21e eeuw een advies geschreven over de toekomstige inrichting van het watersysteem in Nederland, inclusief de relatie met de ruimtelijke inrichting.

De belangrijkste aanbevelingen zijn:

- Drietrapsstrategie: overtollig water dient primair te worden opgevangen in het watersysteem waar de wateroverlast optreedt, vervolgens moet voldoende berging worden gezocht en ten slotte kan water gedoseerd worden afgevoerd.
- Watertoets: doel van de watertoets is het eerder en explicieter in het planproces betrekken van het aspect water bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke initiatieven.
- Stroomgebiedsbenadering: het waterbeleid wordt conform de Europese Kaderrichtlijn per stroomgebied aangestuurd.

De vier nationale stroomgebieden zijn opgedeeld in 17 regionale

deelstroomgebieden. Voor elk stroomgebied moet worden vastgesteld aan welke

eisen het watersysteem op de lange termijn moet voldoen, middels een stroomgebiedsvisie.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. De nieuwe Waterwet schept een kader voor de noodzakelijke modernisering van het Nederlandse waterbeheer voor de komende decennia.

De wet heeft acht oude waterwetten samengevoegd. De Waterwet sluit goed aan op de Wet ruimtelijke ordening (Wro), waardoor de relatie met het ruimtelijke omgevingsbeleid wordt versterkt. Met de invoering van de wet wordt het uitvoeren van de Europese Waterrichtlijnen eenvoudiger. Dat geldt onder meer voor de Kaderrichtlijn Water die uitgaat van internationale stroomgebieden en watersystemen. Voor bepaalde onderwerpen geldt dat deze nader moeten worden uitgewerkt in onderliggende regelgeving: Het Waterbesluit (een Amvb), de Waterregeling (een ministeriële regeling) of in verordeningen van waterschappen en provincies. De Waterwet vormt de basis voor normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld. Voor primaire waterkeringen blijken de normen uit de wet zelf, andere normen voor rijkswateren worden opgenomen in het Waterbesluit of de Waterregeling. Voor de regionale wateren zullen de verordeningen en plannen van de provincies normen bevatten.

Door de invoering van de Waterwet bestaat er slechts één watervergunning. In de Waterwet worden echter zoveel mogelijk handelingen met algemene regels geregeld, waarbij er geen vergunning meer hoeft te worden aangevraagd.

De Waterwet biedt verschillende bestuurlijk-juridische instrumenten voor het uitvoeren van waterbeleid, zoals de legger, projectplan en de integrale watervergunning. Indien van toepassing wordt hier in de waterparagraaf nader op ingegaan.

Nationaal Waterplan

Op 22 december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welke beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet.

Vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4)

In 2001 verscheen het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4). In het NMP4 is het doel gesteld om per 2030 de afwenteling van milieuproblemen op volgende generaties en op mensen in arme landen te stoppen.

Dit kan worden bereikt door de grote milieuproblemen in clusters aan te pakken: energiehuishouding, biodiversiteit en hulpbronnen, milieudruk door de landbouw, stoffen, externe veiligheid, milieu en gezondheid en milieubeleid en de leefomgeving. Verandering kan worden georganiseerd via systeem innovatie.

In het kort betekent dit dat ten behoeve van de waterkwantiteit het principe: vasthouden, bergen en afvoeren dient te worden gehanteerd en voor de waterkwaliteit: scheiden, schoon houden en schoon maken.

IPPC-Richtlijn

De IPPC richtlijn (Integrated Pollution Prevention Control) is een Europese richtlijn betreffende de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging. De IPPC richtlijn verplicht de lidstaten van de EU om grote milieuvervuilende bedrijven te reguleren middels een integrale milieuvergunning, gebaseerd op de beste beschikbare technieken (BBT).

Een gedeelte van de intensieve veehouderij bedrijven valt onder de werkingssfeer van de richtlijn. Het betreft bedrijven met dieraantallen hoger dan:

- 40.000 plaatsen voor pluimvee;
- 2.000 plaatsen voor mestvarkens;
- 750 plaatsen voor zeugen.

Per sector is een BREF (BAT Reference Documents; BAT = Best Available Technology) document opgesteld waarin is aangegeven welke technieken voldoen aan de stand der techniek. Voor de veehouderijsector betreft dit het BREF document Intensieve pluimvee- en varkenshouderij. In Nederland is de IPPC richtlijn in de Wet milieubeheer (Wm) en in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) geïmplementeerd.

Wet Ammoniak en Veehouderij (WAV)

De nieuwe regelgeving voor ammoniakemissie uit dierenverblijven van veehouderijen kent een emissiegerichte benadering voor heel Nederland met daarnaast aanvullend beleid ter bescherming van zeer kwetsbare gebieden.

Gebieden zijn zeer kwetsbaar als ze voor verzuring gevoelig zijn en tevens binnen de door de provincie begrensde Ecologische Hoofdstructuur (EHS) liggen. Welke gebieden voor verzuring gevoelig zijn volgt rechtstreeks uit de Wav. Welke gebieden tot de ecologische hoofdstructuur behoren, beslist de provincie.

Bestaande veehouderijen binnen een zone van 250 meter rondom een zeer kwetsbaar gebied krijgen te maken met een emissieplafond. Binnen dit plafond mogen veehouders zelf weten welke en hoeveel dieren ze willen houden. Wordt een vergunning aangevraagd die boven dit plafond uitkomt, dan zal die geweigerd worden. Binnen de zone mogen geen nieuwe veehouderijen worden opgericht.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij

In Nederland is het ammoniakemissie-beleid in het kader van de IPPC geïntegreerd in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. Het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij is op 1 april 2008 in werking getreden. Met dit besluit wordt invulling gegeven aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissie-arme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissie-arm moeten zijn uitgevoerd. Hiertoe bevat het besluit zogenaamde maximale emissiewaarden. Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden.

Het Besluit huisvesting en het Besluit wijziging zijn tegelijkertijd in werking getreden. De belangrijkste veranderingen van het Besluit wijziging ten opzichte van het eerdere besluit zijn:

- Het mogelijk maken van het zogenaamde "intern salderen".
- Het vervallen van de datum van 30 oktober 2007 als datum waarvoor veehouderijen die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) hun stallen emissiearm moeten hebben gemaakt. Op grond van artikel 22.1a Wm blijft gelden dat de vergunning van veehouderijen die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) uiterlijk 30 oktober 2007 aan de IPPC-richtlijn moet voldoen.
- De mogelijkheid voor het bevoegd gezag om strengere emissiegrenswaarden en eerdere tijdstippen vast te stellen voor veehouderijen die onder de Europese IPPC-richtlijn vallen (gpbv-installaties) vanwege de technische kenmerken en geografische ligging alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden.

IPPC Omgevingstoets ammoniak en veehouderij

In de Wet ammoniak en veehouderij is verankerd dat beoordeeld moet worden of er vanwege technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden emissie-eisen moeten worden gesteld die strenger zijn dan de BBT. Voor deze beoordeling is door het ministerie van VROM de "Beleidslijn IPPC omgevingstoets ammoniak en veehouderij" ontwikkeld.

Deze beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het uitvoeren van de omgevingstoetsing die op grond van de IPPC richtlijn ten aanzien van de ammoniakemissie dient te worden uitgevoerd. Met behulp van deze richtlijn kan het bevoegd gezag beslissen of en in welke mate vanwege lokale milieuomstandigheden strengere emissie-eisen in de milieuvergunning moeten worden opgenomen dan de eisen die volgen uit BBT. De beleidslijn is enkel van toepassing als veehouderijen uitbreiden in aantal dieren. Indien in de directe omgeving van de veehouderij geen kwetsbare natuurgebieden aanwezig zijn en de achtergronddepositie ter plaatse niet te hoog is, hoeven er geen strengere emissie-eisen gesteld te worden.

De beleidslijn geeft het volgende aan:

- Bij uitbreiding kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar.
- Bedraagt de ammoniakemissie meer dan 5.000 kg ammoniak per jaar na uitbreiding, dan dient een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd op het uit te breiden gedeelte. De mate van reductie hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie.
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een reductie van circa 85 % te worden gerealiseerd.

Wet geurhinder veehouderij

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder veehouderij (Wgv) van kracht geworden. Deze wet vormt sindsdien het toetsingskader voor de milieuvergunning bij geurhinder vanwege dierenverblijven. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object.

Als de geuremissie van een dier bekend is, wordt met het verspreidingsmodel de geurbelasting op een geurgevoelig object berekend. De geurbelasting op het geurgevoelig object wordt getoetst aan de normen (in de wet 'waarden' genoemd). Als de geuremissie van een dier niet bekend is, stelt de wet minimumafstanden tussen de veehouderij en een geurgevoelig object. De gemeenten hebben met deze wet de mogelijkheid om een eigen Geurverordening op te stellen, waarbij afgeweken kan worden van de wettelijk bepaalde geurbelasting. Gemeente Bernheze heeft reeds de 'Normstelling Wet Geurhinder en Veehouderij' opgesteld.

Andere milieuaspecten

Ook andere milieuaspecten zoals geur en fijn stof kunnen aanleiding zijn om strengere eisen dan BBT in de vergunning op te nemen.

De eisen ten aanzien van geur zijn verankerd in de Wet geurhinder en veehouderij. Ten aanzien van fijn stof kunnen strengere eisen noodzakelijk zijn. De toetsing van fijn stof is in de Nederlandse wetgeving verankerd in het Besluit luchtkwaliteit. Daarnaast is door het ministerie van Infrastructuur & milieu verdergaande regelgeving in ontwikkeling om fijn stof rondom landbouwbedrijven te toetsen aan maximale emissiewaarden. Dit om nieuwe knelpunten ten aanzien van fijn stof in de landbouw te voorkomen.

Monumentenwet

De Monumentenwet is gebaseerd op het Verdrag van Malta, waar in 1992 Europese afspraken over zijn gemaakt. In de Monumentenwet zal worden vastgelegd dat provincies de bevoegdheid hebben om archeologisch waardevolle gebieden aan te wijzen. Deze aanwijzing is verplicht en dient te geschieden op basis van bekende archeologische waarden en reële verwachtingen, zoals vastgelegd op de waardekaarten (Archeologische Monumentenkaart) en IKAW (Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden). Ook gemeenten kunnen binnen hun gebied (potentieel archeologisch) kwetsbare gebieden aanwijzen, maar alleen in aanvulling op of in afwachting van een provinciale kaart. In de nieuwe Monumentenwet wordt als richtlijn een ingreep die leidt tot versterking over meer dan 100 m² genoemd, waarvoor archeologisch onderzoek verplicht wordt gesteld. De gemeente kan daar op basis van een goede onderbouwing (archeologische beleidskaart) naar boven of beneden van afwijken.

In het plangebied komt een groot aantal bekende archeologische monumenten en/of terreinen van archeologische waarden voor. Deze zijn onder andere op de Archeologische Monumentenkaart aangegeven. De IKAW (Indicatieve Kaart Archeologische Waarden) geeft een overzicht van de zogenaamde verwachtingskansen voor archeologische vondsten. Op basis van bekende vondsten, geologische patronen en dergelijke kan een inschatting gemaakt worden van de kans op archeologische waarden. De verwachtingswaarde varieert van laag via middelhoog tot hoog.

Provinciaal/regionaal beleid

Structuurvisie Ruimte

De provincie Noord-Brabant heeft in oktober 2010 de Structuurvisie Ruimtelijke ordening (SVRO) vastgesteld, waarin het nieuwe beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040) wordt beschreven. De Structuurvisie Ruimtelijke Ontwikkeling heeft per 1 januari 2011 de Interim Structuurvisie Noord-Brabant vervangen. Het betreft geen brede herziening van het provinciale beleid, maar een herziening voor slechts een beperkt aantal thema's.

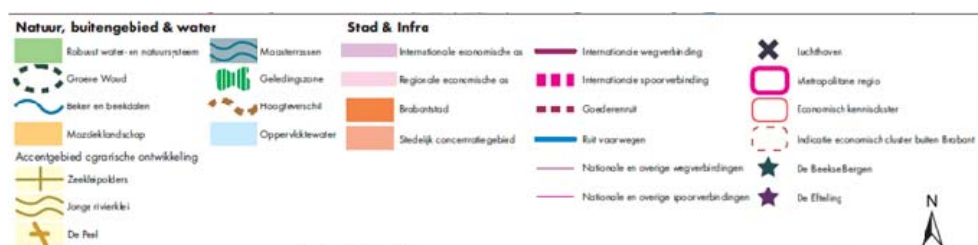
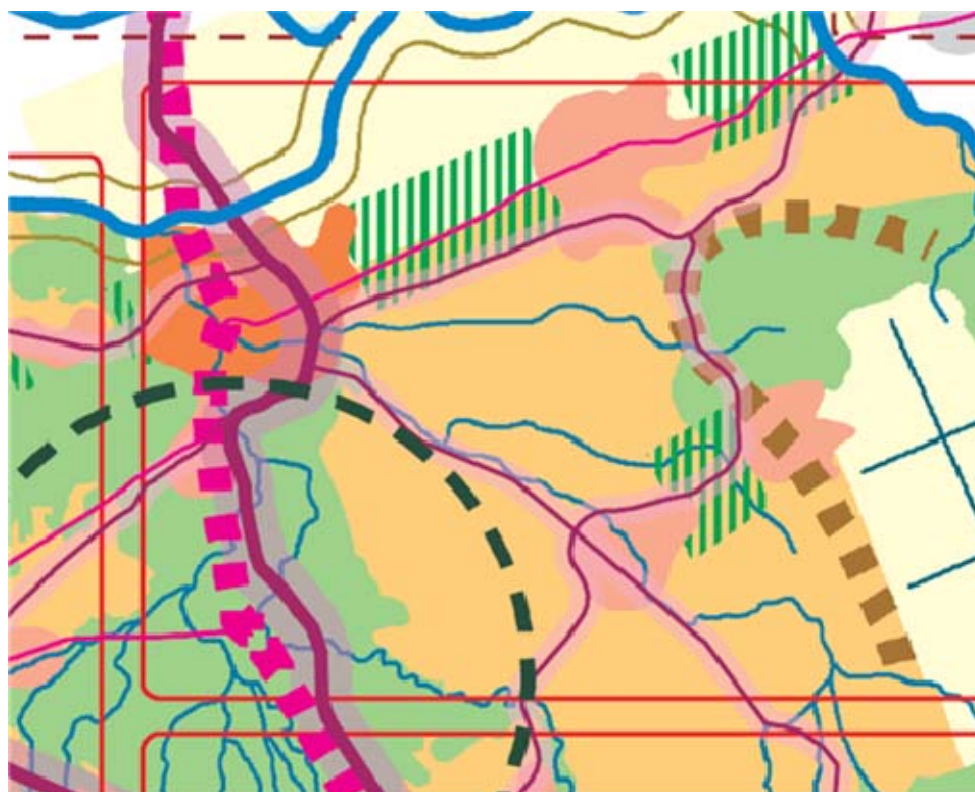
De structuurvisie is zelfbindend en geeft voor de opgenomen beleidsonderdelen het provinciale belang aan.

Deel A van de structuurvisie bevat de hoofdlijnen van het beleid. Hierin heeft de provincie Noord-Brabant haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt.

Deze belangen en keuzes zijn gebaseerd op trends en ontwikkelingen. Ook beschrijft de provincie hoe zij haar doelen wil bereiken: 'Samenwerken aan kwaliteit'. De provincie realiseert haar doelen op vier manieren:

- Regionaal samenwerken.
- Ontwikkelen.
- Beschermen.
- Stimuleren.

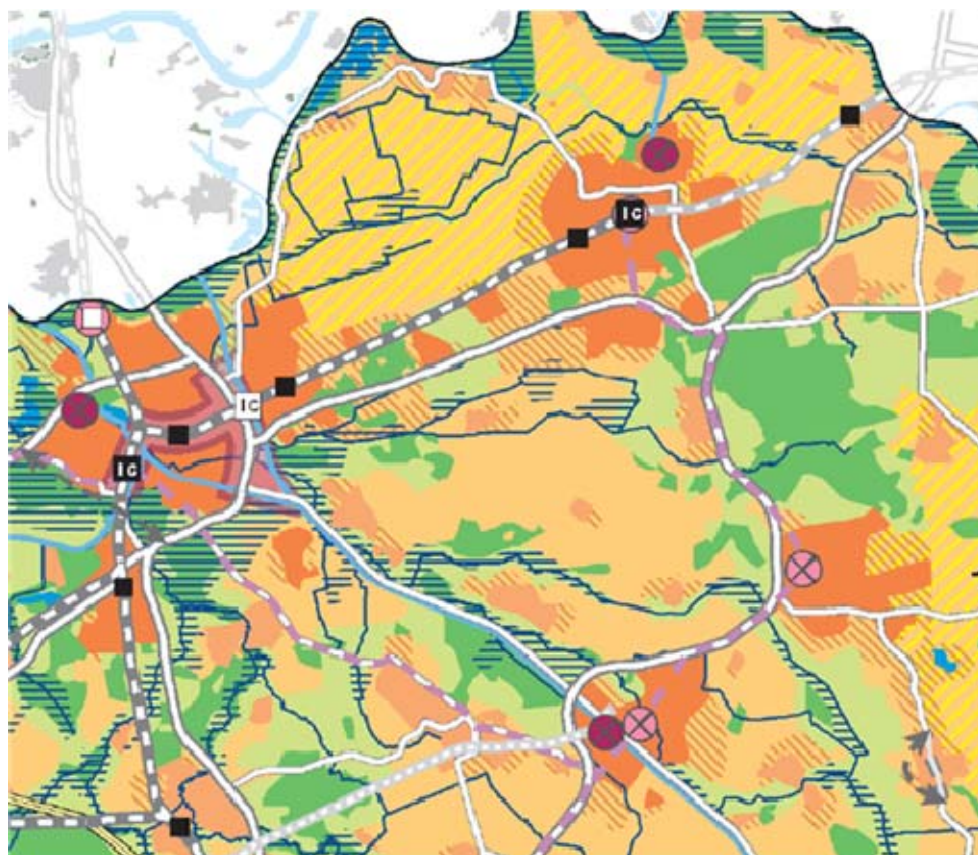
In deel B beschrijft de provincie vier ruimtelijke structuren: de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en infrastructuur. Voor iedere structuur zijn ambities en beleid geformuleerd. In de 'Uitwerking Gebiedspaspoorten' is beschreven welke landschapskenmerken op regionaal niveau van belang zijn en hoe deze versterkt kunnen worden. Daarnaast zijn er 'deelstructuurvisies' opgesteld voor specifieke onderwerpen. Op de structurenkaart van de Structuurvisie is een groot deel van het buitengebied van de gemeente Bernheze aangegeven als 'Mozaïeklandschap'.

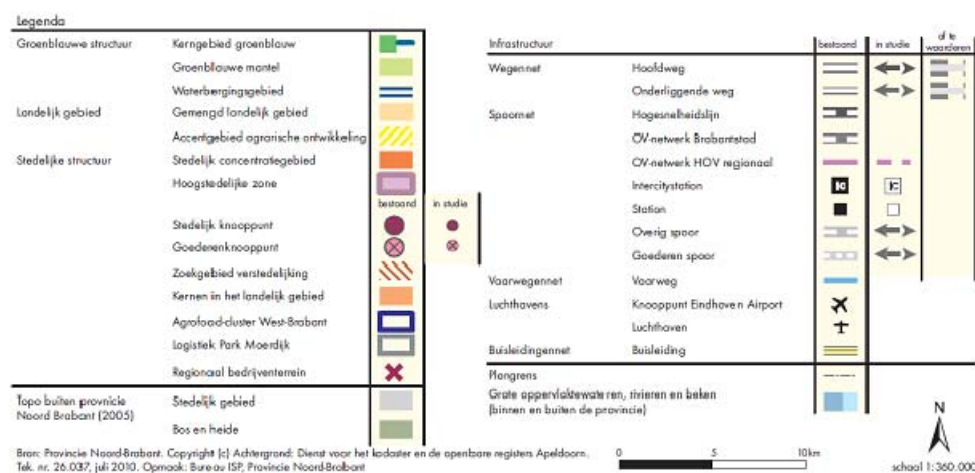
Afbeelding 18Structurenkaart
Structuurvisie Ruimte

De woonkernen binnen de gemeente Bernheze zijn op de visiekaart van de provinciale Structuurvisie aangegeven als 'kernen in het landelijk gebied'. Rond de woonkernen zijn zoekgebieden voor verstedelijking aangegeven. Het grootste deel van het landelijk gebied van de gemeente valt binnen 'gemengd landelijk gebied'. Delen van de het buitengebied vallen binnen de groenblauwe structuur (kerngebied groenblauw, groenblauwe mantel en waterbergingsgebied).

Afbeelding 19

Visiekaart Structuurvisie
Ruimte

Verordening Ruimte

De Verordening Ruimte is op 1 maart 2011 in werking getreden. De Verordening Ruimte is één van de uitvoeringsinstrumenten van de provincie Noord-Brabant. De onderwerpen die in de Verordening Ruimte aan bod komen, komen voort uit de provinciale structuurvisie. Het gaat hier om ruimtelijke kwaliteit, stedelijke ontwikkelingen, de natuurgebieden, agrarische ontwikkelingen en overige ontwikkelingen in het landelijk gebied. De Verordening ruimte draagt bij aan het realiseren van de provinciale ruimtelijke belangen en doelen en bevat hiertoe instructieregels die van belang zijn voor gemeenten bij het opstellen van hun bestemmingsplannen. De Brabantse verordening is tot stand gekomen in twee fasen. Fase 1 gaat over de onderwerpen waarvoor het Rijk uitwerking van de provincie vraagt en de onderwerpen die zijn gebaseerd op eerder vastgesteld beleid. Ook de consequenties van de besluiten van Provinciale Staten over de ontwikkelingsmogelijkheden van intensieve veehouderij zijn in de Verordening fase 1 verwerkt. In fase 2 zijn parallel aan de nieuwe SVRO de overige onderwerpen voor de Verordening Ruimte bepaald en uitgewerkt.

Kwaliteitsverbetering landschap

In de Verordening Ruimte is de rood-met-groen-koppeling verruimd naar alle ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie dat de initiatiefnemer zorg draagt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap om daarmee het verlies aan omgevingskwaliteit te beperken. Dit uitgangspunt geldt voor ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied en de ecologische hoofdstructuur. Concreet betekent dit dat passende functies zich kunnen ontwikkelen als er ook een prestatie voor het landschap tegenover staat. Ontwikkelingen die passen bij de aard, schaal en functie van het landelijk gebied zijn mogelijk. De ontwikkeling van andere (rode) functies is onder voorwaarden mogelijk. De ruimtelijke onderbouwing van een besluit geeft aan welke bijdrage wordt geleverd aan de kwaliteitsverbetering en hoe dit wordt geborgd. In principe dient de kwaliteitsverbetering plaats te vinden op of in de omgeving van de projectlocatie. Indien dat niet mogelijk is, is vorming van een gemeentelijk of regionaal landschapsfonds een optie.

Onder een kwaliteitsverbetering van het landschap rekent de provincie alle projecten die zijn gericht op een aantoonbare en uitvoerbare verbetering van structuren of waarden op het vlak van natuur, water, landschap of cultuurhistorie. Ook verbeteringen van de extensieve recreatieve mogelijkheden behoren hiertoe. Bij kwaliteitsverbetering van het landschap kan in het bijzonder worden gedacht aan concrete tegenprestaties gericht op de verbetering van de volgende landschapaspecten: bodem (aardkunde) en water, natuur- en landschapselementen, cultuurhistorische elementen inclusief archeologie, recreatieve toegankelijkheid van het landschap, sloop en ontstening. Investerings in het landschap betreffen nieuw te ontwikkelen structuren en elementen en/of het herstel van bestaande structuren en elementen. Ook kan een koppeling worden gelegd met de realisering van de ecologische hoofdstructuur en ecologische verbindingzones. Bij hergebruik van voormalige agrarische bedrijfslocaties is sloop van overtollige bebouwing uitgangspunt. Daadwerkelijke landschapsverbetering is doel van de regeling en niet storing van een financiële bijdrage. De kwaliteitsverbetering van het landschap moet op het moment van vaststelling van het planologische besluit (bestemmingsplan, wijzigingsplan of omgevingsvergunning) van de gemeente zijn zeker gesteld.

Op basis van de Verordening Ruimte gaat deze landschapsinvesteringsregel gelden voor bestemmingsplannen die voorzien in ruimtelijke ontwikkelingen in het buitengebied waarvan het ontwerp na 31 december 2010 ter inzage is gelegd.

Zonering

Extensiveringsgebieden

- Geen nieuwvestiging, uitbreiding, hervestiging of omschakeling.
- Vormverandering is uitgesloten.
- Binnen gebouwen mag hooguit één bouwlaag gebruikt worden voor het houden van dieren.
- Respecteren van bestaande rechten.
- Uitbreiding van bebouwing binnen het bestaande bouwblok van intensieve veehouderijen is niet mogelijk. Vanaf oktober 2010 geldt als maximum omvang de bestaande bebouwing op die datum of in de in aanbouw of vergunde bebouwing ("slot op de muur").

Verwevingsgebieden

- Hervestiging of uitbreiding mogelijk mits sprake van een duurzame locatie.
- Uitbreiding mogelijk tot 1,5 ha met voorwaarde dat ten minste 10% van het bouwblok wordt aangewend voor landschappelijke inpassing. De landschappelijke inpassing dient op het bouwvlak gerealiseerd te worden.
- Binnen gebouwen mag hooguit één bouwlaag gebruikt worden voor het houden van dieren.
- Geen ingreep in bestaande rechten.
- Bouwblokken mogen niet groter worden dan 1,5 hectare. Alleen indien een bouwblok op 20 maart 2010 al 1,5 hectare of groter is en geheel is benut, is een eenmalige uitbreiding tot uiterlijk 1 januari 2013 mogelijk. Echter: alleen om te kunnen voldoen aan de huisvestingseisen (milieu, gezondheid, dierwelzijn) en er geen sprake is van een toename van het aantal dieren.

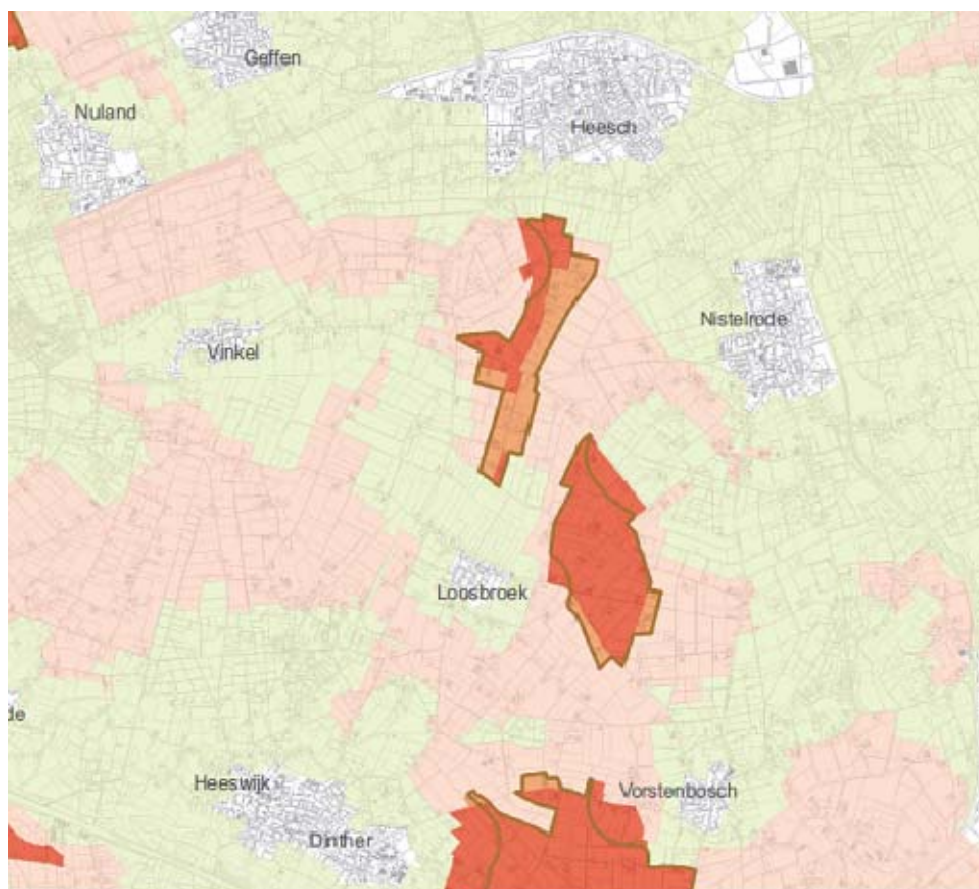
- In de verordening is opgenomen waaraan de toelichting (behorende bij een procedure voor uitbreiding, hervestiging of omschakeling) minimaal aan moet voldoen.

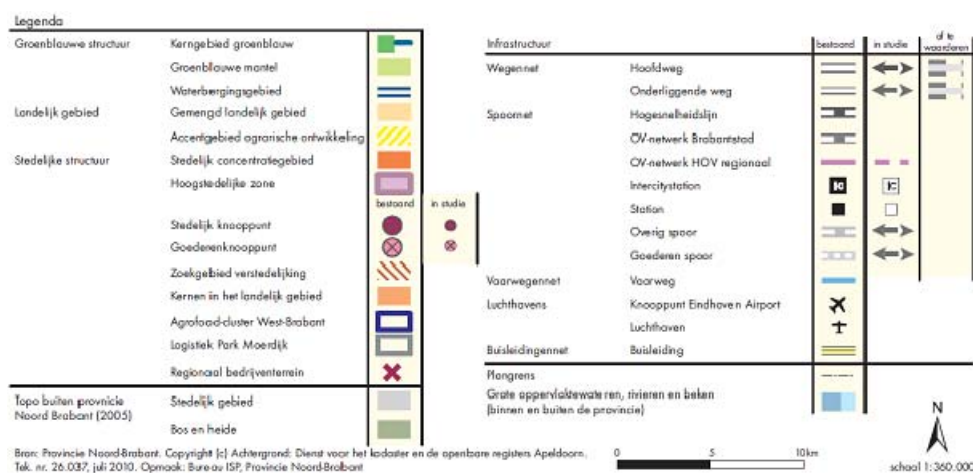
Landbouwontwikkelingsgebieden

Er liggen drie landbouwontwikkelingsgebieden op het grondgebied van de gemeente Bernheze. Een deel van deze landbouwontwikkelingsgebieden zijn aangewezen als primair landbouwontwikkelingsgebied met aandacht voor struweelvogels en dassen (zie onderstaande afbeelding voor een uitsnede van de Verordening Ruimte).

Afbeelding 20

Uitsnede verordening
Ontwikkeling intensieve
veehouderij

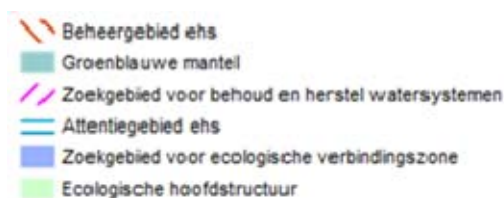

In de Verordening is de ecologische hoofdstructuur en de groenblauwe mantel weer gegeven.

Afbeelding 21

Uitsnede Verordening
natuur en landschap

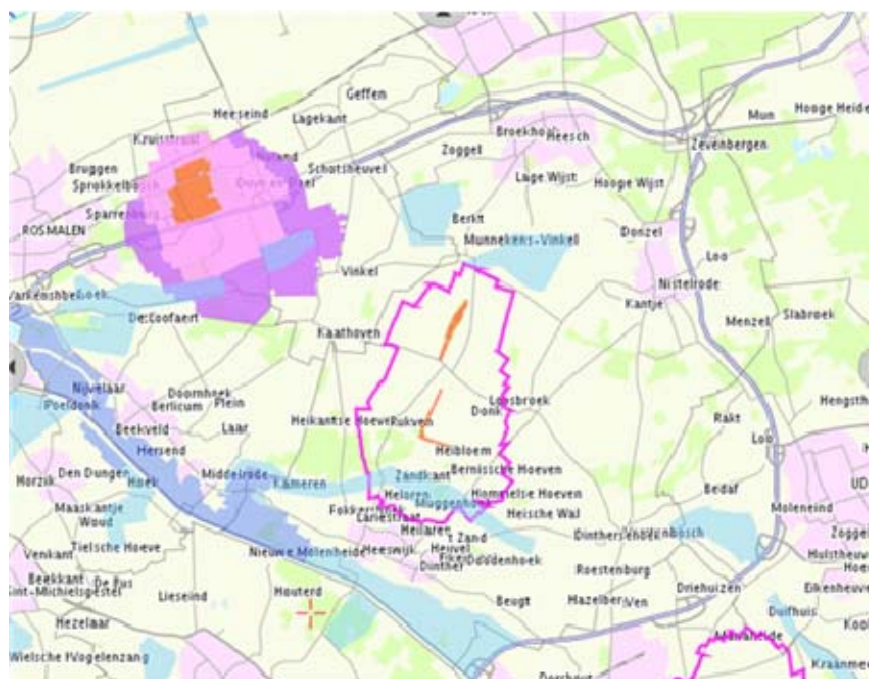

Bijschrift:

In de gemeente Bernheze zijn twee waterwingebieden gelegen. Deze waterwingebieden worden beschermd door een 'Boringsvrije zone'. Daarnaast zijn er een aantal reserveringsgebieden waterberging (zoekgebieden voor waterberging, zie paragraaf 3.4.3) aanwezig.

Afbeelding 22

Uitsnede Verordening:
Water

Reconstructieplan 'Maas en Meijerij'

Na de varkenspestcrisis van 1997 is de overtuiging gegroeid dat het platteland van onder meer Brabant, een grondige kwaliteitsverbetering nodig heeft.

De reconstructiewet moet daarvoor zorgen. Toch is het zeker niet zo dat alleen een oplossing wordt gezocht voor de situatie in de intensieve veehouderij. In de loop van de tijd is echter het inzicht gegroeid dat de problemen gezamenlijk en integraal moeten worden aangepakt. Met integraal wordt bedoeld dat de maatregelen ook gericht zijn op het bereiken van andere doelen dan landbouw, zoals recreatie.

Op vrijdag 22 april 2005 hebben Provinciale Staten van Noord-Brabant de zeven reconstructieplannen en twee gebiedsplannen vastgesteld. Via het Reconstructieplan voor de Maas & Meierij wil de reconstructiecommissie de hoofdfuncties van het gebied landbouw, wonen en recreatie in balans brengen. Het reconstructiegebied Maas & Meierij omvat de gemeenten 's-Hertogenbosch, Maasdonk, Lith, Oss, Bernheze, Sint Michielsgestel en Schijndel. Dit plan geeft aan welke doelen er nagestreefd worden voor het landelijk gebied, welke maatregelen er daarvoor genomen moeten worden en hoe de reconstructie uitgevoerd moet worden.

Voor de gemeente Bernheze zijn de volgende aspecten van belang voor onderhavig bestemmingsplan:

- De drie landbouwonwikkelingsgebieden binnen de gemeente zijn concreet begrensd. Voor delen van deze LOG's geldt dat aandacht nodig is voor struweelvogels en/of dassen. Rondom de kernen zijn extensiveringsgebieden (overig) aangeduid. Rondom natuurgebieden zijn extensiveringsgebieden (natuur) aangeduid.
- Het bestaande inundatiegebied ten zuidwesten van Heeswijk-Dinther en de reserveringsgebieden voor waterberging (langs de Aa en Leijgraaf en ten zuidwesten van Heesch) zijn nader begrensd. Ter hoogte van de Peelrandbreuk zijn gebieden aangeduid als 'zoekgebied wijst' (ijzerrijk kwel veroorzaakt door een slecht doorlatende laag die eventueel hersteld kunnen worden).
- De grotere en kleinere bosgebieden binnen de gemeente zijn opgenomen in de EHS. Opvallende (grote) elementen met een EHS-status zijn de Maashorst en de Heeswijkse Bossen.
- Voor de Aa, de Leijgraaf en de Groote Wetering is de aanduiding 'te herstellen beek' opgenomen.
- De gronden ten zuiden en westen van Heeswijk-Dinther vallen voor een groot deel binnen de beschermingszone van de natte natuurparel Wijboschbroek.

Met de vaststelling van de Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant wordt de afwaarste beweging versterkt doordat wordt voorkomen dat locaties intensieve veehouderij in extensiveringsgebieden nog kunnen uitbreiden (slot op de muur). Hierdoor is ondernemen op deze locaties minder aantrekkelijker geworden. Het gevolg hiervan kan zijn dat met 'niets doen' de provinciale doelstelling voor het extensiveringsgebied kan worden gehaald. De inzet van de regelingen VIV en 'Beëindiging Intensieve Veehouderij (BIV) is gericht op het sneller bereiken van de doelstelling door het verplaatsen, respectievelijk beëindigen van IV-locaties.

Provinciaal Waterplan

Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 'Waar water werkt en leeft!' op 22 december 2009 in werking getreden. Het Provinciaal Waterplan (PWP) is de strategische basis voor het Brabantse waterbeleid en waterbeheer, voor de korte en lange termijn. Het houdt rekening met duurzaamheid en klimaatveranderingen. Het voormalige provinciale Waterhuishoudingsplan is naadloos over gegaan in het nieuwe PWP.

Het plan bestaat uit een strategisch deel en een operationeel deel. Het laatste vormt de basis voor de provinciale vergunningverlening voor grondwateronttrekkingen.

De plankaart Waterhuishoudkundige functies laat zien waar de verschillende functies voor het waterbeleid worden toegekend.

Ruimte voor Ruimte-regeling

De laatste jaren komt een snel toenemend aantal agrarische bedrijfsgebouwen vrij als gevolg van bedrijfsbeëindiging. Om leegstand en verval van deze bebouwing tegen te gaan is de 'Ruimte-voor-ruimte' regeling (RvR) in het leven geroepen.

De regeling heeft een directe verbetering van de ruimtelijke kwaliteit tot doel. De regeling is alleen gericht op sloop van niet meer voor intensieve veehouderij in gebruik zijnde agrarische bedrijfsgebouwen. Om dit te bereiken wordt nieuwbouw van woningen toegestaan op nader aangegeven planologisch verantwoorde locaties. Deze locaties zijn op de ontwikkelingskaart aangegeven.

Via de RvR kan worden afgeweken van de programmering voor woningbouw en zonodig ook van de regel dat aan het buitengebied geen burgerwoningen mogen worden toegevoegd.

In ruil voor de sloop van ten minste 1000 m² aan agrarische bedrijfsgebouwen en het uit de markt halen van tenminste 3500 kg fosfaat in een reconstructiegebied is nieuwbouw van een burgerwoning in het buitengebied mogelijk. Uiteraard zal een planologische afweging plaats moeten vinden om te beoordelen of een locatie geschikt is.

De regeling 'ruimte-voor-ruimte' luidt als volgt.

- In ruil voor sloop van agrarische bedrijfsgebouwen met een gezamenlijke oppervlakte van tenminste 1.000 m² en het uit de markt halen van tenminste 3.500 kg fosfaat in een reconstructiegebied mag een woning worden gebouwd; er geldt een ondergrens van tenminste 200 m² voor saldering.
- De bouw van de woning mag uitsluitend binnen de bebouwde kom plaatsvinden dan wel binnen een kernrandzone of een bebouwingscluster en dient bovendien zoveel mogelijk aan te sluiten op de bestaande bebouwing. Tevens kan een locatie worden benut die in het kader van een StructuurvisiePlus door Gedeputeerde Staten als geschikt voor woningbouw is aanvaard.
- De bouw van de woning dient te passen binnen de ruimtelijke structuur van de gemeente.
- Bouw van een woning in de groene hoofdstructuur is niet toegestaan.
- Cultuurhistorische, landschappelijke en ecologische waarden moeten behouden dan wel versterkt worden. De milieuhygiënische en waterhuishoudkundige situatie ter plaatse moet zoveel mogelijk verbeterd worden.
- De agrarische ontwikkelingsmogelijkheden van bedrijven in de nabijheid van de woning worden niet beknót.
- Een goede landschappelijke en architectonische inpassing van de woning in de omgeving dient gewaarborgd te zijn door middel van een beeldkwaliteitsplan dan wel een vergelijkbaar instrument.
- De te slopen bedrijfsgebouwen mogen geen bijzondere cultuurhistorische waarde hebben.
- Zeker gesteld moet zijn dat de realisering van de woning plaatsvindt in samenhang met de sloop van agrarische bedrijfsgebouwen en met de inlevering van fosfaatrechten van de agrarische activiteit ter plaatse.

Per woning dient te worden aangetoond dat tenminste 1.000 m² agrarische bedrijfsgebouwen zijn gesloopt en milieuwinst op de desbetreffende locatie is bereikt (d.m.v. het uit de markt halen van tenminste 3.500 kg fosfaat).

- Zeker gesteld moet zijn dat de te slopen bedrijfsgebouwen niet worden vervangen door nieuwe bebouwing en dat aan de voormalige agrarische bedrijfslocatie een passende andere bestemming wordt toegekend.

De Verbrede inzet van de aanpak Ruimte voor Ruimte (2006) is komen te vervallen met inwerking treden van de Structuurvisie en Verordening ruimte 2011 Noord-Brabant.

Keur van Waterschappen

De Keur is een verordening die regelt wat wel en niet mag in of nabij oppervlaktewater en dijken. Het vaststellen van de Keur is een eigen bevoegdheid van het bestuur van het waterschap. De Keur is van belang voor iedereen die woont of werkt binnen het gebied van een waterschap. Er zijn drie keuren: Keur oppervlaktewateren, Keur waterberging, Keur waterkeringen.

De Keur bevat:

- Gebodsregels. Bijvoorbeeld de plicht om oppervlaktewateren goed te onderhouden.
- Verbodsregels. Bijvoorbeeld het verbod om een duiker in oppervlaktewateren aan te leggen.
- Gedoogplichten. Bijvoorbeeld de plicht te accepteren dat het waterschap de grond van particulieren betreedt om zijn taken uit te voeren.

Waterbeheersplan Waterschap Aa en Maas

Het Waterbeheerplan Aa en Maas 'Werken met water voor nu en later' is op 22 december 2009 in werking getreden. In het waterbeheersplan maakt het waterschap inzichtelijk wat men in de periode van 2010-2015 gaat doen. Het doel is om het watersysteem en de afvalwaterketen op orde te houden. Binnen het Waterbeheerplan wordt onderscheid gemaakt in vier maatschappelijke waterthema's.

1. Veilig- en woonbaar gebied

- Investeren in het verbeteren van dijken zodat de veiligheid tegen overstromingen blijft gewaarborgd. Hiervoor verbeterd het waterschap de vijf kilometer primaire waterkering en vijf waterkerende kunstwerken die niet aan de norm voldoen.
- De grootste knelpunten van wateroverlast oplossen.

2. Voldoende water

- De baggerachterstand verder wegwerken.
- De knelpunten in agrarische gebied oplossen door inrichtings- en beheermaatregelen.
- Het aanpakken van de verdroging van natuurgebieden.

3. Schoon water

- Onderzoeken of er verontreinigingen in de waterbodem zitten en waar nodig het betreffende waterlichaam baggeren. Daarnaast het reinigen van afvalwater.

4. Natuurlijk water

- Beek- en kreekherstel, aanleggen ecologische verbindingszones (evz's) en vispassages en problemen waterkwaliteit aanpakken (blauwalg en waterstank).

De in het plan opgenomen maatregelen worden in de vorm van vier uitvoeringsprogramma's nader geconcretiseerd. Deze uitvoeringsprogramma's worden jaarlijks zo nodig bijgesteld.

Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Bernheze

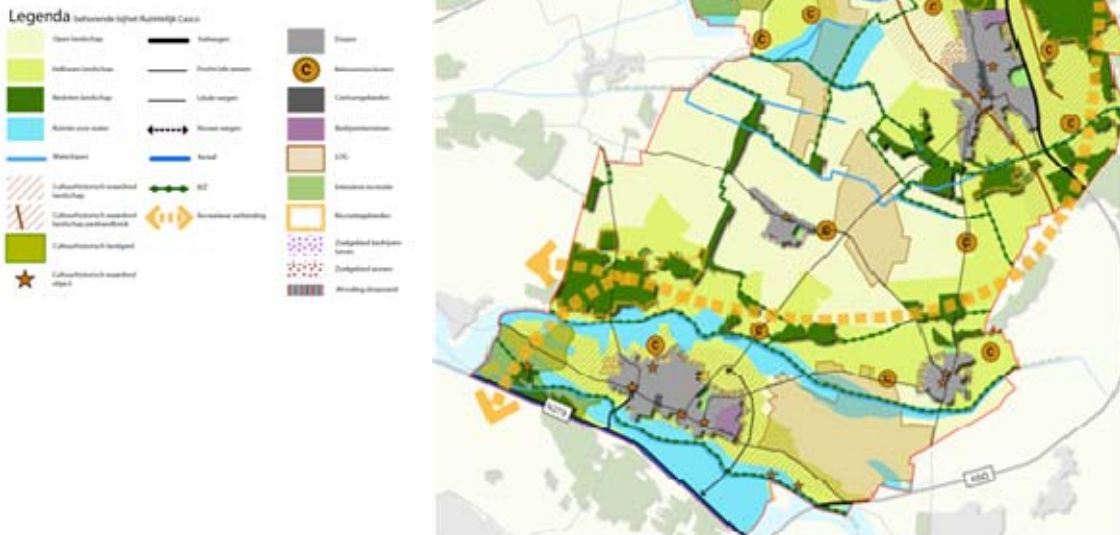
Op 11 februari heeft de gemeenteraad van Bernheze de structuurvisie geamendeerd vastgesteld. De Structuurvisie Bernheze geeft een samenhangend beeld van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van het grondgebied van de gehele gemeente. De structuurvisie is een visie op hoofdlijnen en vormt daarmee een belangrijk (toetsing)kader voor het initiëren, beoordelen, afwegen en vaststellen van nieuwe ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen en projecten. In de structuurvisie staan de belangrijkste ruimtelijke ontwikkelingen beschreven voor de komende jaren. Het amendement gaat over de maximale omvang van het bedrijventerrein Heesch-West en de maximale milieucategorie van bedrijven die zich daar mogen vestigen.

Inhoud structuurvisie:

- De structuurvisie bestaat uit een globaal en statisch deel (Ruimtelijk Casco), en een flexibel en dynamisch deel (uitvoeringsprogramma).
- Dit Ruimtelijk Casco geeft op overzichtelijke wijze de koers van Bernheze weer voor de komende 10-20 jaar.
- Het uitvoeringsprogramma geeft aan hoe we instrumenten die de nieuwe Wro biedt gebruiken.
- In deze nieuwe structuurvisie is al het (relevante) nieuwe beleid ruimtelijke vertaald en zijn uitgevoerde projecten zijn opgenomen in het kaartmateriaal.
- De structuurvisie stelt belangen van de gemeente in toekomstige plannen veilig.

Afbeelding 23

Structuurvisie Bernheze

De toekomstige ontwikkeling van de gemeente Bernheze vindt haar basis in twee kwaliteiten: enerzijds haar groene kwaliteiten, zowel in het grote middengebied, als in en rondom de kernen; anderzijds haar woonkwaliteiten, met een gevarieerd aanbod vanuit de vijf kernen.

Bernheze wil de komende jaren nog steeds een groene gemeente zijn, met 'rust' en 'ruimte' als karaktertrekken daarbinnen. Daarvoor is het nodig dat er continu naar een balans gezocht wordt met betrekking tot die functies die Bernheze groen maken: de agrarische functies, de ecologische functies en de toeristisch-recreatieve functies. In de nabije toekomst zal steeds duidelijker worden dat vervlechting van deze functies noodzakelijk is om het kwaliteitsniveau van de groene gemeente op peil te houden. Daarbij gaat het niet zozeer om 'meer', maar juist om 'meer variatie'.

Woonvisie 2005-2015 Bernheze

In 2005 is een woonvisie opgesteld voor de gemeente Bernheze. In oktober 2008 is een herijking van de woonvisie van de gemeente Bernheze vastgesteld. De inhoudelijke ambities van de Woonvisie 2005-2015 zijn hierbij overeind gebleven.

De Bernhezer Woonvisie werkt een beleid uit, dat grotendeels in het verlengde ligt van de provinciale Uitwerkingsplannen Waalboss en Uden/Veghel en omstreken. Daarbinnen doet de gemeente eigen keuzes, mede gebaseerd op het gemeentelijk woningmarktonderzoek 2004.

Hoofddoel van het woonbeleid van de gemeente Bernheze is het voorzien in de eigen woningbehoefte. Dat leidt tot een aantal keuzes op de verschillende deelterreinen van wonen en volkshuisvesting:

- Een maximale inzet tot het realiseren van het noodzakelijke bouwprogramma. Daarbij gaat het niet om 'bouwen-bouwen-bouwen', maar om een strategische toevoeging aan de woningvoorraad die:
 - de huidige gestagneerde woningmarkt weer vlot trekt;
 - zo groot mogelijke doorstromingseffecten heeft;
 - afgestemd is op wat de woonconsumenten willen en op wat zij zich kunnen veroorloven.
- Een geëigende aanpak van de herstructurering, zowel in de huur- als in de koopsector.
- Een doelgroepenbeleid, gericht op starters, senioren en lagere inkomensgroepen.
- Een kernenbeleid op basis van de Structuurvisie.

Voor de kern Heesch geldt als uitgangspunt dat ruimer gebouwd kan worden dan alleen voor de eigen woningbehoefte. Heesch draagt via bedrijfsterreinontwikkeling immers bij aan de regionale ontwikkeling Waalboss. Bij die economische functie behoren ook woonmogelijkheden te worden geboden. Het woonbeleid van de gemeente zal van tijd tot tijd moeten worden bijgesteld als gevolg van ontwikkelingen binnen en buiten de gemeente. De gedachten gaan daarbij uit naar bijstelling van de hoofdlijnen van beleid één maal per vier jaar en bijstelling van concretere programmaonderdelen eenmaal per jaar.

In de herijking 'Wonen in Bernheze 2008-2015' zijn er twee veranderingen ten aanzien van de 'Woonvisie 2005-2015'. Ten eerste wordt de Woonagenda inhoudelijk uitgebreid met een aantal nieuwe agendapunten en vindt er een herschikking plaats. Dit uit zich in een vijftal agendapunten: de productie van woningen, bouwen voor doelgroepen, integratie wonen-zorgwelzijn, energie, duurzaamheid en veiligheid en bijzondere groepen. Ten tweede zal de gemeente een gewijzigde, aangescherpte koers varen met betrekking tot de uitwerking en het operationeel maken van het woonbeleid: sociale doelstellingen van het woonbeleid krijgen meer prioriteit en de (middel) dure woningbouw zal een beperkte inhoudelijke sturing krijgen.

Verkeersstructuurplan Bernheze

Het verkeersstructuurplan is een gemeentelijk beleidskader voor de verkeersstructuren. Het is richtinggevend en fungeert als leidraad voor de komende jaren. Met het verkeersstructuurplan als kader kunnen concrete uitvoeringsplannen worden opgesteld. Zo wordt de verkeersfunctie van wegen en transportroutes voor in 2020 weergegeven. Daarnaast zijn de wegen ingedeeld in een categorisering, waar onderscheidt wordt gemaakt tussen wegen binnen en wegen buiten de bebouwde kom.

Landschapsontwikkelingsplan

Om het beheer en versterking van de natuurgebieden op het grondgebied van de gemeente Bernheze optimaal te regelen is een Landschapsplan opgesteld. De ligging van de gemeente Bernheze op de Peelhorst en in de Centrale Slenk zorgt voor de karakteristieke landschappen en daarbij behorende natuurwaarden. Het landschapsbeleid van de gemeente richt zich op diversiteit en een landschap dat past bij het functionele gebruik.

Een landschappelijk raamwerk vormt hiervoor de basis. Hierin zijn de ecologische functies, de cultuurhistorische waarden en de landschappelijke (visuele) waarden in de te onderscheiden deelgebieden bepalend. Per deelgebied zijn er specifieke landschapselementen en karakteristieken. Vanwege de identiteit van het gebied is beheer, uitbreiding en versterking van het landschappelijke raamwerk nodig. Het landschapsplan fungeert als basis hiervoor. Hierin is de gemeentelijke visie geprojecteerd op de meest gewenste ontwikkelingen van de ecologische, visueel ruimtelijke en cultuurhistorische waarden die aan het buitengebied verbonden zijn. Het plan geeft een kader om knelpunten en ontwikkelingen in het buitengebied te toetsen.

De analyse van het gebied leidt tot uitgangspunten voor het beleid voor landschap en natuur in de gemeente Bernheze. Door rijk en provincie is ruimtelijk beleid ontwikkeld om de kwaliteiten van het landschap te behouden, te versterken en om functieveranderingen te sturen. Op lokaal niveau geeft de gemeente met het Landschapsplan vanuit de belangen van natuur en landschap sturing aan de aanpak van deze problematiek. De gemeente streeft naar behoud, herstel en versterking van de visueel ruimtelijke, cultuurhistorische en ecologische waarden, afgestemd op de hoofdfunctie landbouw.

Waterplan

Het Waterplan vormt een beleidsdocument voor het waterbeheer voor het grondgebied van de gemeente Bernheze. In het Waterplan Bernheze wordt een integrale visie en uitvoeringsprogramma voor zowel het watersysteem als de waterketen, en voor het water van zowel kwalitatieve als kwantitatieve aspecten.

Deze visie kan een belangrijke rol spelen bij de afstemming tussen het water en de ruimtelijke ordening. Voor onderhavig bestemmingsplan zijn de volgende uitgangspunten van belang:

- Ontwikkeling van de Aa, de Leijgraaf en de Grote Wetering als herkenbare beeksystemen met een natuurlijk karakter. De beken versterken de identiteit en toeristisch-recreatieve functie van de gemeente en vormen evz's.
- Bescherming van de natte natuurplek (Kasteel Heeswijk en beekdal van de Aa) en verdrogingsgevoelige gebieden (De Bleekenen de Maashorst).
- Zichtbaar maken van wijst rond de Peellandbreuk.

In de nota recreatie en toerisme zijn de speerpunten voor het recreatief/toeristisch beleid benoemd:

- Duurzaam onderhouden en versterken van de basis van het recreatief/toeristisch product: natuur, landschap, erfgoed en routenetwerk.
- Verbreden van mogelijkheden voor recreatieve voorzieningen.

Nota Recreatie en Toerisme 2008-2012

In de nota recreatie en toerisme zijn de speerpunten voor het recreatief/toeristisch beleid benoemd:

- Duurzaam onderhouden en versterken van de basis van het recreatief/toeristisch product: natuur, landschap, erfgoed en routenetwerk.
- Verbreden van mogelijkheden voor recreatieve voorzieningen.
- Verbanden leggen en samenwerken voor ontwikkeling van nieuwe producten (routenetwerk, thema's).

- Bekendmaken en verbeteren zichtbaarheid recreatief aanbod.

Nota Grondbeleid Bernheze 'De grondslag voor de toekomst'

In de Nota Grondbeleid staat het beleid ten aanzien van grondexploitatie beschreven. De vraag is wat de gemeente Bernheze zal en kan doen als zij niet in de gelegenheid is om gronden aan te kopen of deze niet wenst aan te kopen. In deze situaties kan de gemeente dan ook geen inhoud geven aan proactieve grondpolitiek (gronden verwerven en kopen) en is de gemeente aangewezen op facilitaire grondpolitiek (als de gemeente niet wil of kan aankopen).

De strategische keuze die voorziet in het voeren van regie en het streven naar (een optimalisering van de) economische uitvoerbaarheid van bestemmingsplannen, is het best te realiseren als de gemeente Bernheze (pro)actief grondbeleid voert. De gemeente zal hierbij trachten tegen gunstige condities gronden te verwerven in een eerder stadium dan tot op heden veelal het geval was. De bedoeling hiervan is om de grondpositie van de gemeente bij de (toekomstige) ontwikkeling en realisatie van het gemeentelijk ruimtelijk beleid zodanig te verstevigen, dat de doelstellingen van het voeren van regie en het zorg dragen voor een economische uitvoerbaar ruimtelijk beleid op een optimale manier invulling gegeven kan worden.

Gebiedsvisie en Verordening Wet Geurhinder en veehouderij

In de Wet Geurhinder en Veehouderij staan standaard normen voor de geurbelasting die op woningen en andere geurgevoelige objecten aanwezig mogen zijn.

In situaties waar al teveel geurhinder is, zal de veehouderij geen ruimte meer krijgen voor groei en mogen er geen nieuwe woningen meer bij komen.

Dit betekent dat het bouwen van woningen wordt beïnvloed door de aanwezige geurbelasting en dat de groei van veehouderijen andersom ook beïnvloed wordt door de aanwezigheid van woningen. Om een goede balans te krijgen tussen deze twee belangen hebben gemeenten de ruimte gekregen om eigen beleid te maken en met een gebiedsvisie en Verordening andere normen vast te stellen.

Op basis van de gebiedsvisie heeft de gemeenteraad in 2008 een verordening vastgesteld, waarin per type gebied een normstelling is opgenomen. De normen voor geurbelasting uit de WGV zijn in de gebiedsvisie aangepast op basis van de volgende uitgangspunten.

Specifiek gebiedsvisie Wet Geurhinder en Veehouderij Bernheze

- De norm in de kernen blijft hetzelfde als in de wet is opgenomen, dat betekent wel dat de mogelijkheden voor woningbouw (bijvoorbeeld inbreiding en woningsplitsing) in die gebieden beperkt wordt waar de geurhinder boven deze norm komt.
- De norm in de gebieden rondom de kernen verzwaren om daar het vertrek van de intensieve veehouderijen te stimuleren.
- De norm in de landbouwontwikkelingsgebieden versoepelen om de trek naar de landbouwontwikkelingsgebieden te stimuleren (vanuit de extensiveringsgebieden).
- De locaties voor de woningbouwprojecten (uitbreidingswijken) bij de dorpen versoepelen om de bouw van de woningen mogelijk te maken.

- De norm voor de bestaande bedrijventerreinen versoepelen om hier meer ontwikkelingsruimte te krijgen.
- De standaardnorm voor het overige buitengebied blijft hetzelfde als in de wet is opgenomen.

Ontwikkelingsplan Landbouwontwikkelingsgebieden Bernheze

Het ontwikkelingsplan Landbouwontwikkelingsgebieden Bernheze is in 2007 opgesteld. In het ontwikkelingsplan is gekeken naar de maximale ontwikkelingsmogelijkheden voor de intensieve veehouderijen, onder andere op basis van de destijds geldende milieuregelgeving en de omvang en type van bestaande bedrijven. Het ontwikkelplan is doorgerend op negatieve effecten: dus effecten van uitbreidingen van- en omschakelingen naar intensieve veehouderijen in de LOG's. Het ontwikkelplan is als studie afgerond en bevat analyses van mogelijke invullingen van de LOG's. Het ontwikkelplan is niet vertaald in de beleidsregels en vormt daarmee formeel gezien geen beleidskader.